

Recenzja zbioru „Bajki terapeutyczne” autorstwa Maciejki Mazan oraz „Scenariuszy zajęć z elementami bajkoterapii” autorstwa Anety Bartnickiej-Kierylak i Karoliny Świtaj-Wirtek

„**Bajki terapeutyczne**” Maciejki Mazan to zbiór 20 bardzo cennych bajek terapeutycznych. Mają one charakter psychoedukacyjny i poruszają tak istotne problemy, jak:

- strach (przed lekarzem, zmianami, przedszkolem),
- zazdrość,
- niska samoocena,
- wyśmiewanie,
- brak szacunku,
- narcyzm,
- nieumiejętność przegrywania,
- nadwrażliwość,
- utrata kogoś/czegoś,
- mutyzm,

a także:

- agresja,
- niepełnosprawność,
- odrzucenie.

Bajki są napisane prostym, a równocześnie obrazowym językiem, który jest dla dziecka bardzo przystępny, gdyż autorka sięga do przykładów ze świata bajek i baśni, a jednocześnie do porównań doskonale dla dziecka zrozumiałych. Czyni to teksty atrakcyjnymi dla przedszkolaków nie tylko ze względu na tematykę zaczerpniętą z ich otoczenia, lecz także ze względu na formę przekazu, co nie jest zadaniem łatwym w dialogu z kilkuletnim dzieckiem. Teksty w pełni nadają się więc do wykorzystania zarówno przez rodziców w indywidualnym procesie wychowawczym dziecka, jak i w pracy nauczycieli przedszkoli w ich pracy z grupą.

Nauczyciele mają również do dyspozycji „**Scenariusze zajęć z elementami bajkoterapii**” autorstwa Anety Bartnickiej-Kierylak i Karoliny Świtaj-Wirtek. Znajdą tam konkretne, trafne i ciekawe pomysły zabaw z elementami bajkoterapii. Propozycje zostały uzupełnione o pomysły dla dzieci starszych oraz karty pracy. Scenariusze są skonstruowane w taki sposób, że nauczyciel może zrealizować tylko ich wybrane fragmenty – w zależności od możliwości percepcyjnych i liczebności grupy, wieku dzieci. Punktem wyjścia każdego scenariusza jest oczywiście bajka, którą nauczyciel czyta w całości lub fragmentami. Co prawda zabawy proponowane w scenariuszach nie zawsze są ściśle związane

z tekstem bajki, ale autorki we wstępie wyraźnie zaznaczają, że ich propozycje zajęć wprowadzają jedynie elementy bajkoterapii. W ten sposób autorki bronią więc tezy, że od nauczyciela zależy, w jakim kształcie przejmie i zrealizuje dany scenariusz. Książka daje nauczycielowi możliwość wykazania się kreatywnością i elastycznością podczas wprowadzania danego tematu, co jest niewątpliwie jej zaletą.

Najważniejszą i najcenniejszą wartością „Bajek terapeutycznych” i ściśle z nimi związanych „Scenariuszy zajęć z elementami bajkoterapii” jest z pewnością ich praktyczny charakter. Mam nadzieję, że zostaną one odebrane zarówno przez rodziców, jak i nauczycieli przedszkoli jako pozycje bardzo przydatne. Myślę, że wielu biblioterapeutów pracujących na co dzień z dziećmi także chętnie wzbogaci swój warsztat o zaproponowane teksty i scenariusze, szczególnie że w kilku tematach (mutyzm, dziecko obcojęzyczne w grupie) wypełniają one niszę na „rynku bajkoterapeutycznym”. Rekomenduję je więc Państwu gorąco.

Lidia Ippoldt

Wiceprezes Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego